

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
28 päivänä toukokuuta 1998 *

Asiassa C-7/95 P,

John Deere Ltd., Skotlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Edinburgh (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat Hans-Jörg Niemeyer ja Rainer Bechtold, Stuttgart, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch ja Wolter, 11 rue Goethe,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-35/92, Deere vastaan komissio, 27.10.1994 antaman tuomion (Kok. 1994, s. II-957) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Julian Currall, avustajanaan Nicholas Forwood, QC, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: hallintovirkkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 3.7.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.9.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 John Deere Ltd., Skotlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on yhteisöjen tuomioistuimeen 13.1.1995 toimittamallaan valituksella hakenut EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-35/92, Deere vastaan komissio, 27.10.1994 antamaan tuomioon (Kok. 1994, s. II-957; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla on hylätty tämän yhtiön kanne ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 17 päivänä helmikuuta 1992 tehdyn komission päätöksen 92/157/ETY (IV/31.370 ja 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange, EYVL L 68, s. 19; jäljempänä valituksenalainen päätös tai päätös) kumoamisesta.
- 2 Valituksenalaisessa tuomiossa esitetään esillä olevan muutoksenhaun tosiasiaperustasta seuraavaa:

¹Agricultural Engineers Association Limited (jäljempänä AEA) on kaikille Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiville maataloustraktoreiden valmistajille tai maahantuojille avoin ammatillinen yhteenliittymä. Puheena olevana ajankohtana

siihen kuului noin 200 jäsentä, muiden muassa Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited ja Watveare Limited.

a) *Hallinnollinen menettely*

2. Saadakseen ensisijaisesti puuttumattomuustodistuksen ja toissijaisesti poikkeuslupan AEA teki 4.1.1988 komissiolle ilmoituksen (jäljempänä ensimmäinen ilmoitus) sopimuksesta, joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan liikenneministeriön saamien maataloustraktoreiden rekisteröintitietojen perusteella muodostettavaa tietojärjestelmää nimeltään UK Agricultural Tractor Registration Exchange. Tämä tietojen vaihtoa koskeva sopimus korvasi aiemman vuodelta 1975 peräisin olleen sopimuksen, josta ei ollut tehty komissiolle ilmoitusta. Viimeksi mainittu sopimus oli tullut komission tietoon vuonna 1984 tiettyjen tutkimusten yhteydessä, joita komissio oli suorittanut sille rinnakkaistuonnin esteistä tehdyn kantelun johdosta.

3. Kaikilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivilla maataloustraktorien valmistajilla ja maahantuojilla on mahdollisuus liittyä kyseiseen sopimukseen siitä riippumatta, ovatko ne AEA:n jäseniä. AEA huolehtii sopimuksen sihteeristön toiminnasta. Sopimukseen liittyneiden yritysten määrä on vaihdellut asian tutkimusajanjakson aikana alan rakennemuutosten seurauksena; ilmoituksen tekemispäivänä sopimukseen oli liittynyt kahdeksan valmistajaa, muun muassa kantajayhtiö. Nämä sopimusosapuolet on lueteltu edellä 1 kohdassa; niiden osuus Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktoreiden markkinoista on komission mukaan 87—88 prosenttia, ja jäljelle jäävän markkinaosuuden jakavat useammat pienet yritykset.

4. Komissio antoi 11.11.1988 ensimmäisen ilmoituksen kohteena olevaa sopimusta vastaan esitetyt väitteet tiedoksi AEA:lle, jokaiselle tässä ilmoituksessa tarkoitetulle kahdeksalle sopimuspuolelle ja Systematics International Group of Companies Limitedille (jäljempänä SIL), joka on tietojärjestelmäpalveluita tarjoava yhtiö ja jonka tehtäväksi oli annettu lomakkeen V55 sisältämien tietojen käsittely (ks. tästä jäljempänä 6 kohta). Sopimusosapuolet päättivät 24.11.1988 keskeyttää sopimuksen toteuttamisen. Komissiossa järjestetyssä kuulemistilaisuudessa kantaja korosti,

nojautuen erityisesti Berlin Science Centerin professori Albachin tekemään tutkimukseen, että välitetyillä tiedoilla oli kilpailua edistäviä vaikutuksia. Viisi AEA:n jäsentä, muun muassa kantajayhtiö, teki 12.3.1990 komissiolle ilmoituksen (jäljempänä toinen ilmoitus) UK Tractor Registration Data System -nimistä tiedonjakelu-järjestelmää (jäljempänä Data System) koskevasta uudesta sopimuksesta ja sitoutui samalla siihen, että nämä yritykset ottaisivat uuden järjestelmän käyttöön vasta saatuaan komission vastauksen niiden ilmoitukseen.

— —

b) *Sopimuksen sisältö ja oikeudellinen tausta*

6. Jokaisen Yhdistyneen kuningaskunnan yleisillä teillä käytettäväksi tarkoitettun ajoneuvon on kansallisen lainsäädännön mukaan oltava rekisteröity liikenneministeriössä. Vastuu rekisteröinneistä kuuluu paikallisille ajoneuvorekisteritoimistoille (Local Vehicles Licensing Offices, jäljempänä LVLO), joita on noin 60 kappaletta. Ministeriö on antanut Procedure for the first licensing and registration of motor Vehicles -nimiset menettelyohjeet ajoneuvojen rekisteröinnistä. Näiden ohjeiden mukaan ajoneuvon rekisteröintiä koskeva hakemus on tehtävä erityisellä lomakkeella eli lomakkeella V55. Yhdistyneen kuningaskunnan liikenneministeriö toimittaa tekemänsä sopimukseen perustuen SIL:lle tietyt ajoneuvojen rekisteröinnin yhteydessä saamansa tiedot.”

- 3 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 7 kohdassa, että asianosaiset olivat eri mieltä joistakin lomakkeen V55 tietosisältöä ja sen käyttöä koskevista tosiasiakysymyksistä. Näitä erimielisyyksiä on lyhyesti selostettu valituksenalaisen tuomion 8—18 kohdassa.
- 4 Komissio esitti valituksenalaisessa päätöksessä oikeudellisen arviointinsa kyseisestä sopimuksesta perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan kannalta ensiksikin sellaisena kuin sopimusta oli sovellettu ennen sitä koskevaa ilmoitusta ja sitä koskevan 4.1.1988 tehdyn ensimmäisen ilmoituksen mukaisena sekä toiseksi sitä koskevan 12.3.1990 tehdyn toisen ilmoituksen mukaisena.

- 5 Ensimmäisen ilmoituksen kohteena olleen sopimuksen osalta komissio tarkasteli päätöksen 35—52 kohdassa ensiksi tietojenvaihtojärjestelmän sitä osaa, jonka avulla on mahdollista saada tietoon kunkin kilpailijan myynti. Komissio otti huomioon markkinoiden rakenteen, järjestelmään hankittujen tietojen luonteen, vaihdettujen tietojen yksityiskohtaisuuden ja sopimusosapuolten säännöllisen kokoon-tumisen AEA:n johtokunnassa. Komissio katsoi sopimuksesta seuraavan kilpailun rajoittumista toisaalta siten, että sopimus lisäsi voimakkaasti keskittyneiden markkinoiden läpinäkyvyyttä, ja toisaalta siten, että sopimus vahvisti muiden kuin jäsenten markkinoillepääsyn esteitä.
- 6 Komissio arvioi toiseksi päätöksen 53—56 kohdassa tietojenvaihtojärjestelmää niiden tietojen jakelun suhteen, jotka koskivat jokaisen jäsenen jälleenmyyjien myyntiä. Tältä osin komissio painotti sitä, että näiden tietojen avulla oli mahdollista saada selville eri kilpailijoiden myynnin määrä jokaisen maantieteellisen alueen osalta silloin, kun tietyn tuotteen toteutuneiden myyntien kokonaismäärä on tietynä aikana tällä alueella kymmentä yksikköä pienempi. Komissio totesi lisäksi, että mahdollisuus jälleenmyyjien tai rinnakkaistuonnin harjoittajien liiketoiminnan estämiseen oli olemassa.
- 7 Päätöksen 57 ja 58 kohdassa komissio esitti arviointinsa tämän tietojenvaihtojärjestelmän vaikutuksesta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 8 Komissio katsoi lisäksi päätöksen 59—64 kohdassa, että ensimmäisen ilmoituksen kohteena ollut sopimus ei näissä oloissa ollut välttämätön ja että tämän vuoksi ei ollut tarpeen tutkia perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuslupien neljää myöntämisedellytystä.
- 9 Toisen ilmoituksen kohteena olleesta sopimuksen muutetusta versiosta komissio totesi päätöksen 65 kohdassa muun muassa, että ensimmäisen ilmoituksen kohteena olleesta sopimuksesta tässä päätöksessä esitetyt huomautukset soveltuivat mutatis mutandis myös tähän versioon.

10 Komissio on siten valituksenalaisella päätöksellään

- todennut maataloustraktorien rekisteröintitietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sekä alkuperäisessä että muutetussa muodossaan rikkovan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan määräyksiä ”siltä osin kuin siihen perustuva tietojen vaihto antaa jokaiselle valmistajalle mahdollisuuden saada tietoonsa jokaisen sen kilpailijan myynnin samoin kuin sen omien jälleenmyyjien myynnin ja maahantuonnin” (1 artikla);
- hylännyt perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaan nojautuneen poikkeuslupahakemuksen (2 artikla);
- velvoittanut AEA:n ja sopimusosapuolet lopettamaan todetun kilpailusääntöjen rikkomisen, jollei näin ollut jo tehty, sekä pidättymään tulevaisuudessakin liittymästä mihinkään sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, joiden tarkoitukset tai vaikutukset olisivat samat tai samankaltaiset (3 artikla).

11 Valittaja on nostanut 7.5.1992 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen valituksenalaisen päätöksen kumoamiseksi ja komission velvoittamiseksi oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen. Kanteensa tueksi valittaja vetosi yhteentoista kanneperusteeseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ryhmitteli nämä perusteet seuraavasti:

”25. Kantaja katsoo hallinnollisen menettelyn säännönmukaisuuteen liittyen, että

- valituksenalaista päätöstä tehtäessä on rikottu olennaisia menettelymääräyksiä;
- päätöksen perustelut ja sen ratkaisuosat ovat keskenään ristiriidassa.

26. Toisena kanneperusteiden ryhmänä kantaja vetoaa neljään luonteeltaan yleiseen näkökohtaan, joiden mukaan

- valituksenalainen päätös perustuu asiallisesti virheelliseen tosiasiaselvitykseen;
- tietojen vaihtoa koskeva järjestelmä ei itsessään ole yhteisön kilpailusääntöjen vastainen; päätös on ristiriidassa yhteisön kilpailupolitiikan kanssa ja näin ollen seurausta harkintavallan väärinkäytöstä;
- kysymyksessä oleva menettely ei ole sellainen, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten olisi katsottava rikkoneen ETY:n perustamissopimuksen 5 artiklaa;
- päätöstä tehtäessä ei ole noudatettu selvitysvelvollisuuden jakautumista koskevia sääntöjä.

27. Kolmas ryhmä käsittää viisi kanneperustetta. Näiltä osin kantaja katsoo, että

- kyseistä tietojenvaihtojärjestelmää ei ole pidettävä sopimuksena perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa mielessä;
- kunkin kilpailijan myyntitietojen jakelu ei heikennä kilpailua;
- sama kannanotto pitää paikkansa myös niiden tietojen jakelun osalta, jotka koskevat niiden jokaisen jäsenen jälleenmyyjien myyntejä;
- kyseinen tietojenjake-lujärjestelmä ei vaikuta riittävän tuntuvasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan;

— vaikka vastoin ensisijaisesti esitettyä myönnettäisiinkin kyseisen tietojenvaihtojärjestelmän kuuluvan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamisen piiriin, 85 artiklan 3 kohdan soveltamisedellytykset ovat täyttyneet.”

- 12 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisella tuomiolla hylännyt nämä kanneperusteet kaikilta osin ja velvoittanut valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 13 Valittaja vaatii valituksessaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja valituksenalaisen päätöksen sekä velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä nyt kyseessä olevan valituksen osalta että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esillä olleen asian osalta.
- 14 Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta jättämään valituksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkäämään sen perusteettomana. Komissio vaatii lisäksi, että valittaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 15 Yhteisöjen tuomioistuin on hylännyt valittajan vaatimuksen saada käyttöönsä täydellinen pöytäkirja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-35/92 16.3.1994 pidetystä istunnosta. Asianosaisille on annettu tämä päätös tiedoksi yhteisöjen tuomioistuimen kirjaajan 13.6.1995 päivätyllä kirjeellä.
- 16 Valittaja vetoaa valituksensa tueksi seuraaviin kahdeksaan valitusperusteeseen:
- perustelujen ristiriitaisuus ja puutteellisuus;
  - perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen siltä osin, oliko kyseisten yritysten välillä tehty tässä määräyksessä tarkoitettu sopimus;

- Yhdistyneen kuningaskunnan traktorimarkkinoiden virheellinen luonnehdinta suljetuksi oligopoliksi;
- perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen valmistajien välisen kilpailun rajoittamisen osalta;
- perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen AEA:n kokousten suhteen;
- perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen saman merkin sisäisen kilpailun rajoittamisen osalta;
- perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen siltä osin kuin kysymys on vaikutuksesta Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden jäsenvaltioiden väliseen kauppaan;
- perusteeton 85 artiklan 3 kohdan soveltamatta jättäminen.

Yhteisöjen tuomioistuimen valitusta käsitellessään harjoittaman valvonnan laajuus

- 17 Ennen kuin ryhdytään tarkastelemaan valittajan esittämiä valitusperusteita, on syytä panna merkille tietyt valitusmenettelyä ohjaavia periaatteita, jotka koskevat erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan laajuutta.
- 18 Perustamissopimuksen 168 a artiklasta ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta

osin ja että muutoksenhaun perusteena saadaan käyttää yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuvaa toimivaltaa; asian käsittelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on hakijan edun vastainen; tai yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta yhteisön oikeuden rikkomista. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan valituskirjelmässä on mainittava ne oikeudelliset perusteet ja väitteet, joihin vedotaan.

- 19 Näiden määräysten johdosta valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (asia C-19/95 P, *San Marco v. komissio*, määräys 17.9.1996, Kok. 1996, s. I-4435, 37 kohta).
- 20 Tätä edellytystä ei täytä valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut; sel-laisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on tosisei-kastoa määrittäessään nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen koska tällaiseen valitukseen ei nimittäin sisälly erityisesti valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjen päätelmien kyseenalaistamiseen tarkoitettuja perusteita, sillä tosiasialla pyritään ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aikaisemmin esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan mukaan kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. vastaavasti em. asia *San Marco v. komissio*, määräyksen 38 kohta).
- 21 Edellä mainituista määräyksistä seuraa lisäksi, että valituksessa saadaan tukeutua vain oikeussääntöjen rikkomista koskeviin perusteisiin, eikä valitusta siis miltään osin saa kohdistaa tosiasiakysymysten arviointiin. Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvi-oinut sitä, yhteisöjen tuomioistuin on perustamissopimuksen 168 a artiklan nojalla toimivaltainen pelkäästään harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luon-nehdintaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. esim. em. asia *San Marco v. komissio*, määräyksen 39 kohta).

- 22 Yhteisöjen tuomioistuimella ei siten ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään tarkastaa sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti, asian selvittämistä sekä todistustaakkaa koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä nimittäin on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa (ks. esim. em. asia San Marco v. komissio, määräyksen 40 kohta). Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle toimitettu aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-667, 42 kohta).

Ensimmäinen valitusperuste

- 23 Ensimmäinen valitusperuste on jaoteltavissa kolmeen osaan, jotka kohdistuvat vastaavasti valituksenalaisen tuomion 39, 40 ja 92 kohtaan. Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensiksikin siitä, että se on katsonut valituksenalaisen päätöksen saattaneen tarkoittaa Data Systemin (toisen ilmoituksen) lisäksi myös ensimmäistä ilmoitusta, toiseksi siitä, että se on pitänyt valituksenalaisen päätöksen perusteluja riittävinä Data Systemin lainmukaisuuden osalta, ja kolmanneksi siitä, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset komission käyttämän kriteerin eli myytyjen yksikköjen suhteen.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa

- 24 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa toisaalta, ettei toista ilmoitusta tekemässä ollut kaikkia samoja liiketoiminnan harjoittajia, jotka olivat allekirjoittaneet ensimmäisen ilmoituksen, ja toisaalta, että ilmoituksen tekijät eivät nimenomaisesti olleet esittäneet luopuvansa ensimmäisestä ilmoituksestaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tämän johdosta valituksenalaisen päätöksen saattaneen tarkoittaa myös ensimmäistä ilmoitusta.
- 25 Valittaja väittää, että, toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, se itse ja muutkin yritykset olivat täysin yksiselitteisesti esittäneet Data Systemiä koskeneessa ilmoituksessaan luopuneensa osallistumasta aiemman tietojenvaihtojärjestelmän toimintaan.

- 26 Tältä osin on syytä korostaa, että valittajan kannanotot tukeutuvat asian tosiseikaston määrittämisen ja arvioinnin asettamiseen kyseenalaiseksi siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen päätöksen koskeneen myös ensimmäistä ilmoitusta. Valittaja ei tuo esiin mitään sellaista, jonka tarkoituksena olisi osoittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tällä tavoin määritettyjen tosiasioiden pohjalta tekemä johtopäätös oikeudellisesti virheelliseksi.
- 27 Ensimmäisen valitusperusteen tämän osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat näin ollen.

Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa

- 28 Valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa valituksenalaisen päätöksen Data Systemin osalta riittävästi perustelluksi. Komissio oli nimittäin valittajan mukaan ainoastaan todennut ensimmäisen ilmoituksen kohteena olevaa tietojenvaihtojärjestelmää koskevien huomautusten soveltuvan mutatis mutandis Data Systemiin ottamatta huomioon näiden kahden järjestelmän välisiä merkittäviä eroja.
- 29 On syytä todeta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarkastelleen valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa vastaajan esittämää käsitystä, jonka mukaan komission arviointi on ollut asiallisesti epätarkkaa komission verratessa keskenään kahdesta tietojenvaihtojärjestelmästä saatavissa olevia tietoja. Tämän tarkastelun tuloksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrittäi asian tosiseikaston, miltä osin yhteisön tuomioistuin ei ole toimivaltainen valituksen johdosta puuttumaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaan.
- 30 Tämän vuoksi ensimmäisen valitusperusteen toisenkin osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.

Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa

- 31 Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa koskee valituksenalaisen tuomion 92 kohtaa, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli kanneperustetta, joka liittyi kilpailijoiden myyntien tunnistamisvaaran puuttumiseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa valittaja oli arvostellut komission menettelyä tämän asettaessa kymmenen yksikön myynnin tietyllä maantieteellisellä alueella siksi rajaksi, jota alhaisemmalla myyntien tasolla jokaisen kilpailijan toteutuneiden myyntien tunnistaminen on mahdollista yksinkertaisesti vertaamalla myyntien kokonaismäärää kyseisen yhtiön myyntimäärään.
- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että tietojenvaihtojärjestelmällä on kilpailua rajoittavia vaikutuksia, ”kun otetaan huomioon edellä — — tarkastellut markkinoiden ominaispiirteet, vaihdettujen tietojen luonne — — sekä se seikka, että tietyissä tilanteissa välitetyt tietoja ei ole koottu riittävän laajoiksi suureiksi, minkä johdosta myynnit ovat tunnistettavissa näiden tietojen avulla”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä, ”ettei kantaja ole oikeassa väittäessään, että komissio, joka ei ole arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti asettaessaan kymmenen myytyä ajoneuvoa jollakin jälleenmyyjälle osoitetulla maantieteellisellä alueella siksi rajaksi, jota alhaisemmalla myyntien tasolla jokaisen kilpailijan toteutuneiden myyntien tunnistaminen on mahdollista, ei olisi osoittanut kanteen kohteena olevan tietojenvaihtojärjestelmän tältä osin kuuluvan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamisen piiriin”.
- 33 Ensimmäisen valitusperusteensa kolmannessa osassa valittaja esittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole riittävästi selvittänyt perusteitaan kymmenen ajoneuvon hyväksymiselle täksi rajaksi.
- 34 Tässä yhteydessä on syytä huomata, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (ks. esim. asia 42/84, Remia ym. v. komissio, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2545, 34 kohta sekä yhdistetyt asiat 142/84 ja 156/84, BAT ja Reynolds v. komissio, tuomio 17.11.1987, Kok. 1987, s. 4487, 62 kohta) vaikka yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä yleisesti on harjoittaa kokonaisvaltaista valvontaa

perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytysten täyttymisen suhteen, yhteisöjen tuomioistuimen valvoessa komission harkintavallan käyttöä monitahoisissa taloudellisissa kysymyksenasetteluissa tämä valvonta kohdistuu välttämättä ainoastaan siihen, että menettelysääntöjä ja perusteluvollisuutta on noudatettu, että tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin.

- 35 Nyt esillä olevassa asiassa niiden vaatimusten määrittely, joita asettamalla pystytään estämään kilpailijoiden myyntien tarkka tunteminen, perustuu markkinaolosuhteiden monitahoiseen taloudelliseen arviointiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen menettelyt asianmukaisesti kohdistaessaan tähän kysymykseen ainoastaan rajoitettua valvontaa.
- 36 Tämän vuoksi on syytä katsoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelun riittävästi tekemänsä arviointiratkaisua todetessaan, ettei komissio käyttäessään kymmenen myydyin yksikön kriteeriä ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun otettiin huomioon markkinoiden ominaispiirteet ja vaihdettujen tietojen luonne.
- 37 Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa on siten perusteeton.
- 38 Edellä esitetyn johdosta ensimmäinen valitusperuste on kokonaisuudessaan hylättävä.

Toinen valitusperuste

- 39 Tämä valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen tuomion 66 kohtaan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että jokaisen ajoneuvon rekisteröinnin yhteydessä kerättyjen tietojen antaminen käytettäväksi edellyttää vähintäänkin hiltajaista sopimusta kyseisten yritysten välillä jälleenmyyjien myyntialueiden rajojen määrittämisestä Yhdistyneen kuningaskunnan postinumerojärjestelmään perustuen samoin kuin järjestelmää, joka mahdollistaa tietojen vaihdon yritysten kesken sellaisen ammatillisen yhteenliittymän välityksellä, johon nämä yritykset kuuluvat.

- 40 Valittaja väittää, että sen paremmin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuin komissiokaan eivät ole löytäneet vähäisintäkään näyttöä sellaisesta sopimuksesta, jonka tarkoituksena olisi määrittää jälleenmyyjien myyntialueiden rajat. Valittaja täsmentää, että näiden myyntialueiden uudelleenmäärittelyn ainoana tarkoituksena oli saattaa ne vastaamaan postinumeroalueita, jotta tietty postinumeroalue ei kuuluisi kahteen tai useampaan eri jälleenmyyjän myyntialueeseen. Valittaja lisää, että sopimusosapuolet ovat toisistaan riippumatta järjestäneet uudelleen jakeluverkostonsa aluejaon Yhdistyneen kuningaskunnan postinumerojärjestelmän käyttöönoton jälkeen. Valittajan mukaan tämä valitusperuste on oikeudellinen, koska siinä on riitautettu se, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on oikeudellisesti luonnehtinut asian tosiseikastoa.
- 41 On korostettava, että kuten valituksenalaisen tuomion 63 kohdasta ilmenee, valittaja toistaa samoja väitteitä, joita se oli esittänyt jo asiaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltäessä, ja että se pyrkii tosiasiaa saamaan ne uudelleen tutkittaviksi yrittämättäkään esittää vaatimuksensa tueksi sellaisia oikeudellisia perusteita, jotka erityisesti osoittaisivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen katsoessaan jälleenmyyjien myyntialueiden jakamisen postinumerojärjestelmään perustuen edellyttävän ainakin hiljaista sopimusta.
- 42 Toisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat näin ollen.

Kolmas valitusperuste

- 43 Tämä valitusperuste koskee ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 78—80 kohtaa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti kantansa kysymyksessä olevien markkinoiden oligopolistisesta luonteesta ja päätyi katsomaan, ettei komissio ollut arvioinut asian tosiseikastoa näiltä osin ilmeisen virheellisesti. Lisäksi tämä valitusperuste liittyy valituksenalaisen tuomion 51 kohtaan ja tarkemmin ottaen siihen arviointiin, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt kilpailuolosuhteista voimakkaasti keskittyneillä oligopolistisilla markkinoilla.
- 44 Valittajan mielestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kyseiset arvioinnit ovat viideltä osin virheellisiä.

Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa

- 45 Kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon kaikkia asiaankuuluvia tekijöitä määrittäessään kilpailuolosuhteita Yhdistyneen kuningaskunnan maatalous-tractorimarkkinoilla. Tältä osin valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta seuraavien kolmen tekijän sivuuttamisesta: hintakilpailu, tuotekehittelyn analyysi ja traktoritoimittajien asiakaskunnan ostovoima.
- 46 Valittaja lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi ainakin pitänyt selittää, miksi se ei mahdollisesti hyväksynyt valittajan markkinamäärittelyä ja minkä tähden se ei ottanut huomioon näitä kolmea tekijää.
- 47 Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti aluksi lyhyesti valittajan tätä aihetta koskevat väitteet ja perustelut valituksenalaisen tuomion 69—75 kohdassa sekä tämän jälkeen toi tuomion 78—80 kohdassa esiin ne syyt, joiden vuoksi se katsoi, ettei komissio ollut arvioinut asian tosiseikastoa ilmeisen virheellisesti päätellessään kyseisten markkinoiden muiden ominaispiirteiden perusteella, että kysymys oli suljetusta oligopolista. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa hintakilpailua koskevia perusteita.
- 48 Valittaja arvostelee tältä osin markkinoiden analysoinnissa käytettävien kriteerien valintaa. On kuitenkin syytä todeta ensiksikin, että mikään ei anna aihetta olettaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sivuuttaneen valittajan sille esittämät huomautukset. Toiseksi on katsottava, että valittajan perustelut eivät osoita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen, kun se nojautui merkittävimpien yritysten markkinaosuuteen, niiden yrityskohtaisten markkina-asemien suhteelliseen vakauteen, vahvoihin markkinoillepääsyn esteisiin ja tuotteiden riittävään samankaltaisuuteen ja kun se päätyi näiden seikkojen perusteella toteamaan, että komissio ei ollut arvioinut markkina-analyysissään tosiasioita ilmeisen virheellisesti.

- 49 Lopuksi on lisättävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelleen riittävästi niitä näkökohtia, jotka saivat sen asettumaan tälle kannalle. Tältä osin on syytä ottaa huomioon, että valituksenalaisen tuomion 78—80 kohtaan sisältyvä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi on vastaus valittajan väitteisiin, joissa asetettiin komission markkina-analyysi kokonaisuudessaan kyseenalaiseksi. Näissä oloissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei ole aiheellista arvostella siitä, että se ei ole esittänyt yksityiskohtaisia perusteluja sille, että se ei ole arvioinnissaan tukeutunut valittajan valituksessaan esiin tuomiin kolmeen tekijään.
- 50 Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen perusteettomana hylättävä.

Kolmannen valitusperusteen toinen osa

- 51 Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se ei tarkastellut sitä taloudellista analyysiä, jonka professori Albach esitti valittajan tuomioistuimelle toimittamien asiakirjojen liitteissä sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnossa. Valittaja täsmentää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi tullut ainoastaan lyhyesti selvittää asiantuntijan lausunnon sisältöä, vaan ainakin täsmentää ne perusteet, joiden johdosta tuomioistuin ei ottanut huomioon tiettyjä sille toimitettuja selvityksiä, tai ne syyt, joiden vuoksi tuomioistuin asettui tästä analyysistä poikkeavalle kannalle.
- 52 Toisin kuin valittaja väittää, asiakirjoista saatavan selvityksen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei jättänyt tarkastelematta professori Albachin taloudellista analyysiä. Ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa todetaan, että valittaja on perustanut markkinoiden ominaispiirteitä koskevat päätelmänsä erityisesti professori Albachin antamiin lausuntoihin. Toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti tuomion 78—80 kohdassa perustelut kannalleen, jonka mukaan valittajan esittämä arvostelu ei asettanut kyseenalaiseksi sitä, että komission analyysi kyseisistä markkinoista oli perusteltu.

- 53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tosin selostanut yksityiskohtaisesti professori Albachin asiantuntijalausunnossa esitettyjä näkökohtia. Tietyn selvityksineiston tällaista selostamista ei kuitenkaan tule vaatia sen varmistamiseksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut tämän selvityksen asianmukaisesti huomioon asian harkinnassa. Sama koskee vielä selvemmin tilanteita, joissa, kuten nyt esillä olevassa tapauksessa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittama valvonta kohdistuu ainoastaan siihen, ettei komissio ole asiaa harkitessaan miltään osin arvioinut sitä ilmeisen virheellisesti.
- 54 Tämän johdosta kolmannen valitusperusteen toinen osa on perusteettomana hylättävä.

Kolmannen valitusperusteen kolmas osa

- 55 Kolmannen valitusperusteensa kolmannessa osassa valittaja väittää, että sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimittamat asiakirjat osoittavat tämän tuomioistuimen Yhdistyneen kuningaskunnan traktorimarkkinoista esittämät toteamukset epätarkoiksi kilpailijoiden aseman suhteellisen vakauden, merkittävien markkinoillepääsyn esteiden ja tuotteiden riittävän samankaltaisuuden suhteen.
- 56 Kuten tämän tuomion 21 ja 22 kohdassa on tuotu esiin, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston asiallinen epätarkkuus käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa.
- 57 Tältä osin riittää, kun todetaan, ettei valittaja nyt esillä olevassa asiassa esitä mitään täsmällistä argumenttia, jonka tarkoituksena olisi osoittaa valittajan toimittamien asiakirjojen pohjalta ja ilman että olisi tarpeen ryhtyä arvioimaan kaiken ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tästä aiheesta esitetyn selvityksen merkitystä todisteina, tosiseikaston määrittämistä tässä tuomioistuimessa millään tavoin paikansapitämättömäksi.

- 58 Jos tämä valitusperusteen osa olisi ymmärrettävä siten, että sen tarkoituksena on ollut saada yhteisöjen tuomioistuimen harjoittama valvonta kohdistumaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikaston arviointiin, tällaisen valvonnan olisi todettava joka tapauksessa jäävän yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle.
- 59 Kolmannen valitusperusteen kolmannen osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat näin ollen.

Kolmannen valitusperusteen neljäs osa

- 60 Kolmannen valitusperusteen neljännessä osassa valittaja tähdentää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissio menetteli asianmukaisesti määritellesään relevantit markkinat Yhdistyneen kuningaskunnan traktorimarkkinoiksi. Valittajan mielestä komissio on siten jättänyt täyttämättä velvollisuutensa täsmällisesti yksilöidä kysymyksessä olevien markkinoiden alueellinen laajuus, kun se ei ole ryhtynyt vertaamaan toisiinsa eri jäsenvaltioiden traktorimarkkinoiden rakennetta.
- 61 Tältä osin on aluksi syytä panna merkille, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudelliseen perusteeseen.
- 62 Jos asianosaisella olisi oikeus esittää ensi kertaa vasta yhteisöjen tuomioistuimessa vaatimuksilleen sellaisia uusia perusteita, joihin hän ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedonnut, tämä tarkoittaisi, että asianosaisella olisi oikeus laajentaa kannettaan yhteisöjen tuomioistuimessa, jonka toimivalta muutoksenhakusioissa on rajoitettu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta valitusasioissa on siten rajoitettu kohdistuvaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointiin sille esitetystä kanneperusteista (ks. tältä osin asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta).

- 63 Nyt esillä olevassa asiassa onkin korostettava komission huomauttamin tavoin, että tässä kolmannen valitusperusteen neljänteen osaan sisältyvään perusteeseen ei ole vedottu ennen muutoksenhakua yhteisöjen tuomioistuimessa. Tutustuttaessa valituksenalaiseen tuomioon ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiakirjavihkoon nimittäin ilmenee, että näihin perusteisiin ei ole vedottu tässä tuomioistuimessa.
- 64 Valituksenalaisen tuomion 80 kohtaan tosin sisältyy valittajan mainitsema asia. On kuitenkin ilmeistä, että se liittyy sen kanneperusteen arvioinnin yhteyteen, jonka mukaan tietojen jakelu kunkin kilpailijan myynneistä ei heikennä kilpailua, ja että sillä ei missään tapauksessa ole pyritty vastaamaan valittajan nyt relevanttien markkinoiden määrittelystä esittämiin väitteisiin.
- 65 Kolmannen valitusperusteen tämän osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat näin ollen.

Kolmannen valitusperusteen viides osa

- 66 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa siitä seikasta, että kysymyksessä olevat markkinat olivat ”voimakkaasti keskittyneet”, automaattisesti seuraavan, että kilpailu oli ”voimakkaasti heikentynyt”.
- 67 Valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, joka kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointiin siitä kanneperusteesta, jonka mukaan kyseinen sopimus ei ollut ristiriidassa yhteisön kilpailusääntöjen kanssa, todetaan seuraavaa:

”Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin painottaa, että kuten kantaja tuo esiin, komissio kieltää päätöksellään ensimmäistä kertaa sellaisen riittävän samankaltaisia tuotteita koskevan tietojenvaihtojärjestelmän, joka ei kohdistu välittömästi näiden

tuotteiden hintatietoihin eikä muillakaan tavoin vaikuta kilpailua rajoittavia rakenteita tukevasti. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, että kuten kantaja perustellusti väittääkin, todella kilpailuilla markkinoilla yritysten välinen läpinäkyvyys on periaatteessa osaltaan omiaan vaikuttamaan tarjoajien välistä kilpailua tehostavasti, koska tällaisessa tilanteessa se seikka, että yritys ottaa huomioon tietojenvaihtojärjestelmän ansiosta käytettävissään olevat tiedot markkinoiden toiminnasta muuttaakseen markkinakäyttäytymistään, ei ole tarjonnan hajautuneisuuden tähden omiaan vähentämään tai poistamaan muiden yritysten epävarmuutta niiden kilpailijoiden käyttäytymisen ennakoitavuuden suhteen. Toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kuitenkin katsoo, että kuten tällä kertaa komissio väittää, kun rekisteröityjä ajoneuvoja ja niiden rekisteröintipaikkoja koskevia täsmällisiä tietoja vaihdetaan lyhyin väliajoin yleisesti merkittävimpien tarjoajien kesken ja kantajan väitteestä poiketen yksinomaan niiden hyödyksi sekä tämän johdosta muut tarjoajat ja kuluttajat sivuuttaen, tällainen tietojenvaihto on nyt kyseessä olevien kaltaisilla voimakkaasti keskittyneillä oligopolistisilla markkinoilla, joilla tämän vuoksi kilpailu on jo voimakkaasti heikentynyt ja tietojen vaihto helpottunut, omiaan tuntuvasti vääristämään vielä jäljellä olevaa kilpailua yritysten kesken (ks. jäljempänä 81 kohta). Tällaisessa tilanteessa markkinoiden toimintaa koskevien tietojen säännöllisen ja lyhyin väliajoin tapahtuvan yhdistämisen vaikutuksesta kaikille kilpailijoille nimittäin paljastuvat määräjain jokaisen muun kilpailijan markkina-asetat ja toimintastrategiat.”

68 Valituksenalaisen tuomion tästä kohdasta ilmenee, että arvostelun kohteena oleva lausuma on osa virkettä, jossa tarkastellaan tietojenvaihtojärjestelmän vaikutuksia kilpailuun. Tätä virkkeen osaa ei näin ollen ole aihetta arvioida erillisenä. Luettuna asiayhteydessään siitä selvästi ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ei ole tyytynyt ainoastaan toteamaan, että keskittymisasteen ja kilpailun tehokkuuden välillä on riippuvuussuhde, vaan se on ottanut huomioon useita tähän asiaan liittyviä tekijöitä.

69 Kolmannen valitusperusteen viides osa on näin ollen perusteeton.

70 Edellä esitetystä seuraa, että tietyiltä osin kolmannen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat ja muilta osin se on perusteeton; tämän vuoksi tämä valitusperuste on kokonaisuudessaan hylättävä.

Neljäs valitusperuste

- 71 Kolmeen osaan jakautuvassa neljännessä valitusperusteessaan valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen soveltaneen virheellisesti perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa valmistajien välisen kilpailun rajoittumisen osalta. Valittajan mukaan ensiksikin markkinoiden toimintaa koskevan epävarmuuden vähentäminen tai poistaminen ei ole rajoittanut kilpailua; lisäksi tietojenvaihtojärjestelmä ei ole voimistanut kyseisille markkinoille pääsyssä esiintyneitä vastuksia; lopuksi 85 artiklan 1 kohdassa ei kielletä toimia, joiden vaikutukset kilpailuun ovat pelkästään mahdollisia. Tämän valitusperusteen tarkastelu on syytä aloittaa sen viimeksi mainitusta osasta.

Neljännän valitusperusteen kolmas osa

- 72 Valitusperusteen kolmas osa koskee valituksenalaisen tuomion 61 ja 92 kohtaa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muun muassa katsoi 85 artiklan 1 kohdassa kiellettävän sekä todellisuudessakin kilpailua rajoittavat toimet että toimet, joiden tällaiset vaikutukset ovat pelkästään mahdollisia. Tuomion 61 kohdassa nimittäin lausutaan seuraavaa:

”Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että toisin kuin kantaja väittää, sillä seikalla, ettei vastaaja pysty osoittamaan kanteen kohteena olevan käytännön todellisuudessakin kilpailua relevanteilla markkinoilla rajoittavaa vaikutusta, joka olisi saattanut ilmetä erityisesti siksi, että kyseinen sopimus on ollut yleiseltä rakenteeltaan samanlaisena voimassa jo vuodesta 1975 lähtien, ei ole merkitystä nyt esillä olevan asian ratkaisun kannalta, koska perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa kielletään sekä todellisuudessakin kilpailua rajoittavat toimet että toimet, joiden tällaiset vaikutukset ovat pelkästään mahdollisia, kunhan ne ovat riittävän tuntuvia (asia 126/80, Salonia, tuomio 16.6.1981, Kok. 1981, s. 1563 ja asia T-2/89, Petrofina v. komissio, tuomio 24.10.1991, Kok. 1991, s. II-1087); vaatimus, joka tässä tapauksessa markkinaolosuhteet huomioon ottaen täyttyy (ks. jäljempänä 78 kohta).”

- 73 Tuomionsa 92 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa uudelleen tähän tulkintaan.
- 74 Valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinneen virheellisesti 85 artiklan 1 kohtaa sekoittaessaan kilpailuun kohdistuvat vaikutukset ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvat vaikutukset. Valittajan mukaan ne kaksi tuomiota, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perusteluissaan nojautuu, eivät tue sen arvioinnissaan omaksumaa ratkaisua.
- 75 Tältä osin on aluksi todettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asianmukaisesti katsoneen valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että koska ei ollut väitettykään sopimuksen tarkoituksena olleen kilpailun rajoittaminen, oli syytä arvioida sen vaikutuksia sen kysymyksen ratkaisemiseksi, estikö, rajoittiko tai vääristikö sopimus kilpailua tuntuvasti.
- 76 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkittaessa, onko jotakin sopimusta pidettävä kiellettyinä sen kilpailua vääristävien vaikutusten vuoksi, on tutkittava, millaisiksi todelliset kilpailuolosuhteet muodostuisivat ilman kyseistä sopimusta (ks. esim. asia 56/65, Société technique minière, tuomio 30.6.1966, Kok. 1966, s. 337; Kok. Ep. I, s. 251 ja asia 31/80, L'Oréal, tuomio 11.12.1980, Kok. 1980, s. 3775, 19 kohta).
- 77 Perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa ei rajoiteta tällaista arviointia kohdistumaan ainoastaan sopimuksen toteutuneisiin vaikutuksiin, vaan siinä on yhtä lailla otettava huomioon sopimuksen mahdolliset vaikutukset kilpailuun yhteismarkkinoilla (ks. tältä osin asia 31/85, ETA, tuomio 10.12.1985, Kok. 1985, s. 3933, 12 kohta sekä em. yhdistetyt asiat BAT ja Reynolds v. komissio, tuomion 54 kohta). Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asianmukaisesti huomauttanutkin, sopimus ei kuitenkaan kuulu 85 artiklan kiellon soveltamisalaan, jos se vaikuttaa markkinoihin vain vähäisesti (asia 5/69, Völk, tuomio 9.7.1969, Kok. 1969, s. 295, 7 kohta; Kok. Ep. I, s. 407).

- 78 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen oikeassa katsoessaan, että sillä seikalla, ettei komissio ole pystynyt osoittamaan todellisuudessakin kilpailua rajoittavaa vaikutusta, ei ole merkitystä nyt esillä olevan asian ratkaisun kannalta. Näistä syistä merkityksetöntä on myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vedonnut edellä mainituissa asiassa *Salonia* ja asiassa *Petrofina* vastaan komissio annettuihin tuomioihin, jotka liittyvät ennemminkin jäsenvaltioiden välisen kaupan vääristymistä koskevan kriteerin tulkintaan.
- 79 Neljännen valitusperusteen kolmas osa on näin ollen perusteeton.

Neljännen valitusperusteen ensimmäinen osa

- 80 Valitusperusteen tämä osa kohdistuu erityisesti valituksenalaisen tuomion 51 ja 81 kohtaan, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muun muassa katsoi, että tietojenvaihtojärjestelmä vaikutti kilpailijoiden käyttäytymisen ennakoitavuuteen liittyvää epävarmuuden astetta alentavasti tai jopa poisti tämän epävarmuuden kokonaan ja että tämä seuraus on omiaan tuntuvasti vääristämään vielä jäljellä olevaa kilpailua yritysten kesken.
- 81 Valittaja väittää aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinneen virheellisesti 85 artiklan 1 kohtaan sisältyvää ilmausta ”kilpailu — — rajoittuu”. Valittajan mukaan kilpailu rajoittuu silloin, kun yritykset lakkaavat määräämästä markkinakäyttäytymisestään itsenäisesti ja aiheuttavat täten kilpailuolosuhteille vahinkoa. Nämä kaksi edellytystä eivät kuitenkaan ole nyt täyttyneet.
- 82 Ensimmäisen edellytyksen osalta valittaja tuo esiin useampia näkökohtia viitaten muun muassa tiettyihin tietoihin, joita tiedonvaihtojärjestelmä ei välitä AEA:n jäsenille, aikaeroihin joidenkin tietojen välityksessä sekä johtopäätöksiin, joita

jäsenet saattavat tehdä viimeksi mainituista tiedoista. Näistä syistä tiedonvaihtojärjestelmän jäsenet eivät valittajan mukaan saa tietoja markkinoilla toimivien kilpailijoidensa strategiasta. Valittaja lisää, että epävarmuuden vähenemiseen perustuva ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ajatuksenkulku on ristiriidassa yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85, C-125/85—C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö ym. v. komissio, 31.3.1993 antaman tuomion kanssa (Kok. 1993, s. I-1307, 64 kohta). Tästä tuomiosta nimittäin seuraa valittajan mielestä, että epävarmuuden väheneminen ei riitä perusteeksi sille, että tietojenvaihtojärjestelmän katsottaisiin rajoittavan kilpailua.

- 83 Toisen edellytyksen eli kilpailuolosuhteille aiheutetun vahingon suhteen valittaja myöntää tietojenvaihtojärjestelmän vaikuttaneen kilpailuun Yhdistyneen kuningaskunnan traktorimarkkinoilla. Tämä seikka ei kuitenkaan valittajan mielestä itsessään riitä osoittamaan kyseistä vaikutusta kilpailua rajoittavaksi.
- 84 On heti aluksi syytä todeta, että viimeksi mainitun perusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat siltä osin kuin valittaja asettaa sillä kyseenalaiseksi tietojenvaihtojärjestelmän avulla välitettyjen tietojen tosiasiallisen luonteen ja niiden arvioinnin, koska asiassa näiltä osin on kysymys tosiseikaston määrittämisestä ja arvioimisesta.
- 85 Jäljelle jää sen tutkiminen, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin soveltanut oikein 85 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että tietojenvaihtojärjestelmä alensi kyseisten markkinoiden toimintaan liittyvän epävarmuuden astetta tai poisti tämän epävarmuuden kokonaan, minkä seurauksena oli valmistajien välisen kilpailun rajoittuminen.
- 86 Tältä osin on aluksi pantava merkille, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (yhdistetyt asiat 40/73—48/73, 50/73, 54/73—56/73, 111/73, 113/73 ja 114/73, Suiker Unie ym. v. komissio, tuomio 16.12.1975, Kok. 1975, s. 1663, 173 kohta ja asia 172/80, Züchner, tuomio 14.7.1981, Kok. 1981, s. 2021,

13 kohta) yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaoloa osoittavat menettelytapojen yhteensovittamisen ja yhteistyön kriteerit eivät täytyäkseen suinkaan edellyttä todellisten yhteisten "suunnitelmien" laadintaa, vaan niitä on tarkasteltava sellaisesta perustamissopimuksen kilpailua koskeville määräyksille ominaisesta näkökulmasta, jonka mukaan jokaisen yrityksen on itsenäisesti määrättävä yhteismarkkinoilla noudatettavaksi aikomastaan toimintalinjasta ja niistä sopimusehdoista, joita se aikoo tarjota asiakaskunnalleen.

- 87 Tämän saman oikeuskäytännön mukaan (ks. em. yhdistetyt asiat *Suiker Unie* ym. v. komissio, tuomion 174 kohta ja em. asia *Züchner*, tuomion 14 kohta), vaikka tämä itsenäisyysvaatimus ei suljakaan pois yritysten oikeutta sopeutua tehokkaasti kilpailijoidensa todettuun tai odotettuun käyttäytymiseen, sen kanssa on kuitenkin ehdottomasti ristiriidassa, että tällaiset yritykset olisivat keskenään minkäänlaisessa suorassa tai epäsuorassa yhteydessä, jonka tarkoituksena tai vaikutuksena olisi sellaisten kilpailuolosuhteiden muodostuminen, jotka eivät vastaisi tavanomaisia olosuhteita kyseisillä markkinoilla, kun otetaan huomioon tarjottujen tuotteiden tai palveluiden luonne, yritysten merkittävyys ja lukumäärä sekä kyseisten markkinoiden laajuus.
- 88 Nyt esillä olevassa asiassa on korostettava, että päätelläkseen markkinoiden toimintaa koskevan epävarmuuden asteen vähentämisen rajoittavan yritysten itsenäistä päätösvaltaa ja olevan tämän johdosta omiaan rajoittamaan kilpailua 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa muun ohessa, että todella kilpailluilla markkinoilla yritysten välinen läpinäkyvyys on periaatteessa osaltaan omiaan vaikuttamaan tarjoajien välistä kilpailua tehostavasti, koska tällaisessa tilanteessa se seikka, että yritys ottaa huomioon markkinoiden toiminnasta tietojenvaihtojärjestelmän ansiosta käytettävissään olevat tiedot muuttaakseen markkinakäyttäytymistään, ei ole tarjonnan hajautuneisuuden tähden omiaan vähentämään tai poistamaan muiden yritysten epävarmuutta niiden kilpailijoiden käyttäytymisen ennakoitavuuden suhteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kuitenkin katsoi, että nyt kyseessä olevien kaltaisilla voimakkaasti keskittyneillä oligopolistisilla markkinoilla markkinatietojen vaihto antaa yrityksille mahdollisuuden saada tietoonsa kilpailijoidensa markkina-asetat ja markkinastrategiat sekä siten on omiaan tuntuvasti vääristämään vielä jäljellä olevaa kilpailua yritysten kesken.

- 89 Tässä arvioinnissaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti huomioon esillä olevassa tapauksessa välitettyjen tietojen luonteen, tietojen välityksen määräaikaisen toistuvuuden sekä tietojen määrään. Vaihdetun tietojen luonteen osalta erityisesti niiden tietojen suhteen, jotka liittyvät jakeluverkoston kunkin jälleenmyyjän myyntialueella toteutuneisiin myynteihin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomion 51 ja 81 kohdassa, että nämä tiedot olivat liikesalaisuuksia ja antoivat sopimukseen liittyneille yrityksille mahdollisuuden saada tietoonsa niiden omien jälleenmyyjien myynnit näille osoitetuilla myyntialueilla ja niiden ulkopuolella, samoin kuin sopimukseen liittyneiden kilpailijoiden ja niiden jälleenmyyjien myynnit. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kiinnitti tuomionsa samoissa 51 ja 81 kohdassa huomiota siihen, että myyntejä koskevia tietoja jaetaan lyhyin väliajoin järjestelmällisellä tavalla. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomionsa 51 kohdassa tietoja jaettavan merkittävimpien tarjoajien kesken yksinomaan niiden hyödyksi sekä muut tarjoajat ja kuluttajat sivuuttaen.
- 90 Kun otetaan huomioon tämä päättely, on syytä katsoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätyneen perustellusti sille kannalle, että tietojenvaihtojärjestelmä alentaa markkinoiden toimintaan liittyvän epävarmuuden astetta tai poistaa tämän epävarmuuden kokonaan ja että se näin ollen on omiaan vääristämään valmistajien välistä kilpailua.
- 91 On syytä lisätä, että tämä arviointi ei ole ristiriidassa valittajan mainitseman, edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Ahlström Osakeyhtiö ym. vastaan komissio annetun tuomion kanssa. Yhteisöjen tuomioistuin on tosin tämän tuomionsa 64 kohdassa todennut, että järjestelmä, jossa selluloosamarkkinoilla noudatettavat myyntihinnat ilmoitetaan vuosineljänneksittäin, ei itsessään ole ristiriidassa perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan kanssa. On kuitenkin syytä huomauttaa, että tuottajien käyttöön ottama järjestelmä, jossa paperimassan myyntihinnat ilmoitetaan vuosineljänneksittäin, merkitsee ostajille hyödyllisen tiedon välittämistä, kun taas nyt esillä oleva tietojenvaihtojärjestelmä sallii tietojen jakamisen ainoastaan sopimukseen liittyneille yrityksille.
- 92 Valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen perusteeton.

Neljannen valitusperusteen toinen osa

- 93 Neljannen valitusperusteen toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 52 ja 84 kohtaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoi tuomion 52 kohdassa, että ”komissio esittää perustellusti päätöksen perustelujen 44—48 kohdassa, että siitä riippumatta, päättääkö Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktorien markkinoille pyrkivä yritys liittyä kyseiseen sopimukseen tai olla liittymättä siihen, sopimuksella on joka tapauksessa toimintaa haittaava vaikutuksensa. Jos kyseinen yritys ei nimittäin liity sopimukseen tietojen vaihdosta, se, toisin kuin kilpailijansa, jää tämän seurauksena ilman järjestelmän tarjoamia tietoja ja markkinoiden tuntemusta; jos se taas päättää liittyä sopimukseen, sen markkinastrategia paljastuu tämän seurauksena välittömästi kaikille kilpailijoille niiden tietojen välityksellä, jotka ne saavat.” Valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien lisäksi, että ”tältä osin merkitystä ei ole sillä, että näissä oloissa kyseisille markkinoille pyrkivien yritysten määrä on noussut”.
- 94 Valittaja pitää tätä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointia virheellisenä kahdesta syystä.
- 95 Ensiksikin uudet yrittäjät, jotka eivät liity tietojenvaihtojärjestelmään, pystyvät valittajan mukaan päättämään itsenäisesti markkinastrategiastaan. Kilpailurajoituksesta olisi kysymys ainoastaan, jos niitä kiellettäisiin liittymästä tietojenvaihtojärjestelmään, mistä nyt ei ole kysymys.
- 96 Toiseksi markkinoille hiljattain tulleiden ja tietojenvaihtojärjestelmään liittyneiden yritysten itsenäistä päätöksentekovaltaa ei valittajan mielestä ole rajoitettu eikä niiden markkinastrategia välittömästi paljastu kaikille kilpailijoille.

- 97 Valittaja väittää lisäksi, että todetessaan valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa markkinoille hiljattain tulleiden yritysten määrän olevan todellisuudessa suuri ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on omaksunut kannan, joka on ristiriidassa komission päätöksen 48 kohdan toteamusten kanssa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja komission päätelmät osoittaisi vääräksi myös se tosiasia, että tietojenvaihtojärjestelmän perustamisen jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan traktorimarkkinoille hiljattain tulleet yritykset ovat saavuttaneet niistä yli 30 prosentin markkinaosuuden.
- 98 Näiden väitteiden johdosta on ensiksi syytä katsoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustellusti päätelleen tuomiosta 52 ja 84 kohdassa, että Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktoriin markkinoille pyrkivä yritys joutuu sopimukseen liittyneitä yrityksiä huonompaan asemaan, jollei se liity sopimukseen. Vaikka se nimittäin tässä tapauksessa säilyttääkin valtansa päättää markkinastrategiaansa itsenäisesti, se jää ilman sopimuksen perusteella jaettavia tietoja. Tältä osin sillä seikalla, että sillä olisi ollut mahdollisuus liittyä sopimukseen, ei ole merkitystä, koska kysymys on nimenomaan sellaiselle yritykselle aiheutuvien seurausten määrittämisestä, joka ei liity sopimukseen.
- 99 Toiseksi on todettava, että valittajan päättely sen suhteen, millaisia seurauksia tietojenvaihtojärjestelmään liittymisestä on uuden yrittäjän itsenäisen päätösvallan kannalta, on pääosin samanlainen kuin se, jota nyt esillä olevan valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä on jo tarkasteltu. Tällä kohdalla on näin ollen riittävä viitata tämän tuomion 80—91 kohtaan.
- 100 Lopuksi on todettava, ettei valituksenalaisesta tuomiosta ilmene, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsitys kyseisille markkinoille hiljattain tulleiden yritysten suuresta määrästä olisi ristiriidassa valituksenalaisen päätöksen 48 kohdan kanssa. Viimeksi mainittu kohta ei nimittäin sisällä mitään yritysten määrään liittyvää, tämän käsityksen vastaista lausumaa.
- 101 Neljännen valitusperusteen toinen osa on tämän vuoksi perusteeton.

- 102 Koska neljännen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset tietyiltä osin puuttuvat ja muilta osin se on perusteeton, tämä valitusperuste on kokonaisuudessaan hylättävä.

Viides valitusperuste

- 103 Tämä valitusperuste koskee valituksenalaisen tuomion 87 kohtaa. Tässä kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esittää arviointinsa AEA:n kokouksista, joita se pitää seikkana, joka on otettava huomioon tarkasteltaessa tietojenvaihtojärjestelmän laillisuutta 85 artiklan 1 kohdan näkökulmasta.
- 104 Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on pitänyt komission päättelyä asianmukaisena siltä osin kuin komissio oli katsonut säännöllisten kokousten AEA:n johtokunnassa merkitsevän sen jäsenille korkean hintatason ylläpitoa helpottavaa yhdyssidettä. Valittajan mukaan Data Systemissä sen jäsenet järjestävät erityisiä kokouksia ainoastaan puhtaasti hallinnollisten kysymysten ratkaisemista varten. Komissio ei sitä paitsi ollut esittänyt vähäisintäkään selvitystä siitä, että jäsenet pitäisivät markkinahintoja yleisesti korkealla tasolla. Valittaja väittää lopuksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut oikeutettu määrittämään asian tosiseikastoa uudestaan ja tällä tavoin korvaamaan komission kannanottoja tästä.
- 105 Tältä osin on todettava, että kuten valituksenalaisen tuomion 85 kohdasta käy ilmi, valittaja esittää samoja väitteitä, jotka se oli tuonut esiin jo asiaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltäessä. Se ei sen sijaan esitä mitään sellaista arvoselua, joka kohdistuisi erityisesti tuomion 87 kohdasta ilmenevään oikeudelliseen päättelyyn. Väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi virheellisesti määrittänyt uudelleen asian tosiseikastoa, on ilmaistu liian epäselvästi, jotta se voitaisiin ottaa tutkittavaksi.
- 106 Lopuksi on muistutettava, että lukuun ottamatta sitä tapausta, että selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, todisteiden arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.

- 107 Edellä esitetyn perusteella tämän valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten on todettava puuttuvan.

Kuudes valitusperuste

- 108 Tämä valitusperuste koskee 85 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista saman merkin sisäisen (intra-brand) kilpailun rajoittamisen osalta. Se kohdistuu valituksenalaisen tuomion 96 ja 97 kohtaan sekä jakautuu kahteen osaan, joista toinen liittyy täydellisen alueellisen suojan puuttumiseen ja toinen sellaisten toimenpiteiden puuttumiseen, joilla olisi pyritty vaikuttamaan rinnakkaistuontiin.

Kuudennen valitusperusteen ensimmäinen osa

- 109 Valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen katsoessaan tuomionsa 96 kohdassa, että sopimus tietojen vaihdosta antaa sen sopimuspuolille mahdollisuuden ”tarjota jokaiselle niiden jälleenmyyjälle täydellisen alueellisen suojan”. Valittaja painottaa, että valmistajille sopimuksen mukaisesti toimitetut tiedot eivät antaneet niille mahdollisuutta painostaa sellaisia jälleenmyyjiään, jotka myivät traktoreita oman myyntialueensa ulkopuolella. Pelkkä ”mahdollisuus” jakeluverkoston valvontaan ei lisäksi valittajan mielestä riitä perusteeksi sille, että kyseessä olisi katsottava olevan 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kilpailunrajoitus.
- 110 Tältä osin on todettava, että kiistäessään tietojenvaihtojärjestelmän pystyvän tarjoamaan sopimuksen osapuolten jokaiselle jälleenmyyjälle täydellisen alueellisen suojan valittaja esittää väitteen, joka kohdistuu yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittamaan tosiseikaston arviointiin eikä siten mihinkään sellaiseen oikeudelliseen kysymykseen, jonka harkinta kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan. Väite siitä, että pelkkä mahdollisuus jakeluverkoston valvontaan ei ole kilpailunrajoitus, liittyy neljännen valitusperusteen kolmanteen osaan, jonka tarkasteluun on siten nyt viitattava.

- 111 Valitusperusteen tämän osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat näin ollen.

Kuudennen valitusperusteen toinen osa

- 112 Valittaja esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi täytynyt ottaa huomioon, että lomakkeen V55/5 lähettämisestä sopimusosapuolille oli luovuttu 1.9.1988 alkaen. Valittaja korostaa, että joka tapauksessa viimeistään tästä päivämäärästä lähtien ei ole mahdollista väittää aiemman tietojenvaihtojärjestelmän tai Data Systemin antavan sopimusosapuolille tilaisuutta puuttua rinnakkaistuontiin.
- 113 Tältä osin on tuotava esiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa nimenomaisesti, että "ainakin 1.9.1988 saakka, jolloin SIL lakkasi lähettämästä yrityksille lomaketta V55/5, tietojenvaihtojärjestelmä antoi tilaisuuden valvoa tällaista tuontia ajoneuvon runkonumeron perusteella, jonka valmistaja oli etukäteen merkinnyt lomakkeeseen V55/5". Koska sopimus, sellaisena kuin sitä oli sovellettu marraskuun 1975 jälkeen, ja sitä koskevan 4.1.1988 tehdyn ilmoituksen mukaisena, ja sen 12.3.1990 ilmoitettu muutettu versio ovat olleet valituksenalaisen päätöksen kohteena, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on ollut oikeus ottaa huomioon sopimuksen vaikutukset rinnakkaistuontiin, vaikka nämä vaikutukset olisivatkin päättyneet 1.9.1988 lukien.
- 114 Valitusperusteen toinen osa on tämän johdosta perusteeton.
- 115 Edellä lausutusta seuraa, että kuudes valitusperuste on hylättävä.

Seitsemäs valitusperuste

- 116 Seitsemäs valitusperuste koskee 85 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista siltä osin kun kysymys on vaikutuksesta Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tämä valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen tuomion 101 kohtaan, jossa todetaan seuraavaa:

”Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kun otetaan huomioon toisaalta relevanttien markkinoiden edellä tarkastellut ominaispiirteet — — ja toisaalta se seikka, että merkittävimmät näillä markkinoilla toimivat tarjoajat harjoittavat liiketoimintaa koko yhteismarkkinoilla, komissio on perustellusti katsonut päätöksensä 57 kohdassa, että ’sellainen tietojenvaihtojärjestelmä, jonka avulla on mahdollista yksityiskohtaisesti määrittää niiden tavarantoimittajien tarkat myyntimäärät ja markkinaosuudet, jotka edustavat 88:aa prosenttia kansallisista markkinoista — — on omiaan tuntuvasti vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, sillä heikentäessään kilpailua se väistämättä vaikuttaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tapahtuvan tuonnin määrään’ (ks. asia T-38/92, AWS Benelux v. komissio, tuomio 28.4.1994, Kok. 1994, s. II-211). Kantajan väitteelle, jonka mukaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tapahtuvan maataloustraktoreiden tuonnin supistuminen selittyy kansallisten markkinoiden kilpailukykyisemmällä hintatasolla, ei löydy mitään tukea asiakirjoista. Vaikka asiaa selvitetessä ei ollut löydettävissä tukea valituksenalaisessa päätöksessä tehdyille päätelmille, jonka mukaan esillä oleva järjestely on ollut omiaan tukemaan korkeampaa hintatasoa kansallisilla markkinoilla, asiakirjoista saatava selvitys, erityisesti kantajan kannekirjelmänsä liitteessä 20 esittämät hinnastot, ei toisaalta myöskään osoita maataloustraktoreiden hintojen olleen Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla tosiasiaa alhaisemmat kuin mannermaan markkinoilla.”

- 117 Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se asettanut kyseenalaiseksi valituksenalaisen päätöksen laillisuutta sen vuoksi, että komissio ei ole pystynyt esittämään sellaista selvitystä, joka osoittaisi tietojenvaihtojärjestelmän olevan omiaan tukemaan korkeampaa hintatasoa Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla. Valittaja väittää lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon selvitystä, jonka mukaan vuoden 1984 jälkeen maataloustraktorien hinnat Yhdistyneessä kuningaskunnassa ovat olleet alhaisemmat tai enintään samalla tasolla kuin samojen mallien hinnat useimmissa jäsenvaltioissa.

- 118 Viimeksi mainitun osalta on syytä huomauttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan jää arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa, lukuun ottamatta tapausta, jossa selvitys olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Valittaja ei nyt ole esittänyt mitään merkityksellistä perustetta sen tueksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut huomioon selvitysaineiston vääristyneellä tavalla. Tältä osin tämän valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset siten puuttuvat.
- 119 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen toteamuksen merkityksestä, että komissio ei ole pystynyt osoittamaan sopimuksen olevan omiaan tukemaan korkeampaa hintatasoa, on syytä todeta valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa tarkasteltujen selvitysten oikeuttavan pitämään riittävän todennäköisenä, että sopimus saattaa tosiasiallisesti tai mahdollisesti vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen traktorien kauppaan suoraan tai välillisesti siten, että on olemassa vaara siitä, että yhteismarkkinoiden syntyminen jäsenvaltioiden välillä saattaa estyä (ks. esim. em. asia Société technique minière ja asia C-219/95 P, Ferriere Nord v. komissio, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4411, 20 kohta). Ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin esitti, että vaikka komissio ei olekaan pystynyt osoittamaan tietojenvaihtojärjestelmän olleen omiaan tukemaan korkeampaa hintatasoa kansallisilla markkinoilla, valittaja ei myöskään ole osoittanut maataloustraktorien hintatason olleen Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla alhaisempi kuin mannermaan markkinoilla. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti huomioon relevanttien markkinoiden ominaispiirteet, sen seikan, että merkittävimmät näillä markkinoilla toimivat tarjoajat harjoittivat liiketoimintaa koko yhteismarkkinoilla, ja sopimukseen liittyneiden yritysten korkean markkinaosuuden (88 %) relevantteilla markkinoilla, kun se katsoi komission olleen oikeassa arvioidessaan tietojenvaihtojärjestelmän väistämättä vaikuttavan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tapahtuvan tuonnin määrään.
- 120 Seitsemännen valitusperusteen toinen osa on näin ollen perusteeton.
- 121 Edellä lausutusta seuraa, että seitsemäs valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Kahdeksas valitusperuste

- 122 Viimeinen valitusperuste koskee valituksenalaisen tuomion 105 kohtaa, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoi, ettei tietojenvaihtojärjestelmä ollut välttämätön ja ettei se siis täyttänyt kolmatta 85 artiklan 3 kohdassa poikkeusluvan myöntämiselle asetetuista neljästä edellytyksestä.
- 123 Huomautettuaan, että kaikkien näiden neljän edellytyksen on täyttyttävä ja että tietystä sopimuksesta ilmoituksen tekeville yrityksille kuuluu ensisijaisesti sellaisen selvityksen esittämisen, joka osoittaa sopimuksen täyttävän nämä edellytykset, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien nimittäin totesi seuraavaa:

”Nyt esillä olevassa asiassa päätöksessä esitetään, että tietojen vaihdosta aiheutuvat kilpailunrajoitukset eivät ole välttämättömiä, ’koska toisaalta jokaista yksittäistä yhtiötä koskevat tiedot ja toisaalta tiedot koko alalta riittävät toimintaan traktori-markkinoilla’ Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämän päätöksen perustelujen 62 kohdassa ensimmäisestä ilmoituksesta esitetyn toteamuksen on päätöksen 65 kohdassa mainittu koskevan toistakin ilmoitusta. Kantaja ei osoita tietojenvaihtojärjestelmästä aiheutuvien edellä tarkastellun kaltaisten kilpailunrajoitusten — — olevan välttämättömiä, kun erityisesti otetaan huomioon taloudellisen kehityksen edistämisen ja hyötyjen kohtuullisen jakautumisen tavoitteet. Kaiken lisäksi kantaja ei voi perustellusti väittää, että Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktori-markkinoilla toimivien yritysten käytettävissä olisi myös ilman kyseistä järjestelmää sellaista tutkimukseen perustuvaa tietoa, joka vastaisi järjestelmästä saatavaa tietoa; tällaiset tutkimustiedot olisivat nimittäin vanhentuneita, koskisivat hajanaisia yksittäistapauksia eivätkä olisi saatavissa yhtä lyhyin väliajoin kuin kyseisen järjestelmän tarjoamat tiedot, vaikka tässä yhteydessä ei otettaisikaan huomioon tällaisten tietojen hankkimisesta aiheutuvia lisäkustannuksia.”

- 124 Valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen katsoessaan, että tietojenvaihtojärjestelmä ja Data System eivät täyttäneet 85 artiklan 3 kohdassa poikkeusluvan myöntämiselle asetettuja edellytyksiä. Valittaja täsmentää, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on todennut, valittaja on esittänyt perusteet sille, että sopimus ei aiheuttanut mitään sellaista kilpailun rajoittumista, joka ei olisi välttämätöntä tuotannon ja jakelun tehostamisen sekä kuluttajien hyödyttämisen kannalta.

- 125 Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lisäksi siitä, että se on perusteluitta hylännyt valittajan näkemyksen, jonka mukaan ilman tietojenvaihtojärjestelmää kaikkia nyt vaihdettuja rekisteröintitietoja ei mahdollisesti olisi saavilla samalla laadullisella tasolla eikä yhtä lyhyin väliajoin erityisiin markkinatutkimuksiin ryhtymällä tai niitä tekevän yhteisön välityksellä.
- 126 On ensiksi syytä korostaa, että väittäessään yleisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi täytynyt päätyä toiseen tulokseen, jos se olisi hyväksynyt kanteessa esitetyt näkemykset, valittaja ainoastaan asettaa kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittaman asian tosiseikaston arvioinnin kokonaisuudessaan pyrkimättäkään osoittamaan tämän tuomioistuimen tehneen päättelyssään mitään oikeudellista virhettä. Tältä osin tämän valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat näin ollen.
- 127 Harkittaessa tämän jälkeen kysymystä, missä määrin yritykset olisivat saattaneet saada käyttöönsä samat tiedot muilla keinoilla kuin tietojenvaihtojärjestelmän avulla, on komission tavoin todettava, että valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät näkemykset olivat moniselitteisiä. Valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimittamista kirjelmistä käy nimittäin selvästi ilmi, että valittaja oli lähinnä väittänyt, että ilman tietojenvaihtojärjestelmää yritykset olisivat saattaneet saada kaikki vaihdetut tilastolliset tiedot itsenäisesti tutkimusten avulla. Näissä oloissa valittajan esittämä arvostelu on vailla merkitystä, joten tämä peruste on hylättävä.
- 128 Viimeinen valitusperuste on tämän vuoksi hylättävä kokonaisuudessaan.
- 129 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valittajan valituksensa tueksi esittämien perusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat tietyiltä osin ja muilta osin nämä valitusperusteet ovat perusteettomia. Valitus on näin ollen kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 130 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan valitusmenettelyssä, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Valitus hylätään.**
- 2) **John Deere Ltd. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gulmann

Moitinho de Almeida

Edward

Jann

Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä toukokuuta 1998.

R. Grass

C. Gulmann

kirjaaja

viidennen jaoston puheenjohtaja